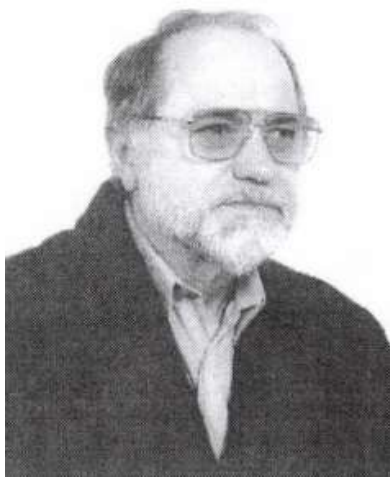

**PAP MIKLÓS
(1942–2022)**

Szomorú kötelességünknek teszünk eleget, amikor antropológus kollégánkról halála után megkésve emlékezünk meg. Egyáltalában az a tény, hogy már nincs az élők között a biológiai antropológusok sírhelyeinek számbavételekor került előtérbe. Pap Miklós szerényen, nem látványosan dolgozott és számunkra észrevétlenül halt meg. Megdöbbentő, hogy szakmai körökben közismert kollégánk haláláról csak három év múlva, adatkeresés közben véletlenül kellett értesülnünk.

Pap Miklós 1942. február 19-én Esztergomban született, Gimnáziumi tanulmányait Mezőtúron végezte. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen 1966-ban kapott biológia-földrajz szakos középiskolai tanári oklevelet. 1966 és 1975 között a derecskei gimnáziumban tanított.

1975 és 1978 között a KLTE Állattani és Embertani Tanszékén volt tudományos ösztöndíjas (aspiráns), 1978-ban adjunktus, 1981–1989-ig docens. 1989 és 1992 között a debreceni Kölcsey Ferenc Tanítóképző Főiskola főigazgatója és egyben tanszékvezető főiskolai tanára. 1992-től ismét a KLTE Evolúciós Állattani és Humánbiológiai Tanszék docense lett. 2022. január 26-án Hajdúszoboszlón halt meg.

1970-ben „A benki népesség embertani és genetikai vizsgálata” című dolgozatával egyetemi doktori, 1980-ban „Populációstruktúra és genetikai variabilitás a Tisza-menti választott népességében” című disszertációjával a biológiai tudomány kandidátusa fokozatot szerzett meg.

Több tantárgy oktatója volt. Ezek a következők voltak: humánbiológia, ezen belül humánevolúció, humánökológia, a főemlősök és az ember összehasonlító biológiája, valamint ontogenezis, anatómia, humán populációgenetika, ökotoxikológia, genotoxikológia.

Fő kutatási területei voltak: 1964-től folyamatosan a populációk dermatoglífiái vizsgálata, kvantitatív és kvalitatív emberi jellegek tanulmányozása, a humán népességek genetikai struktúrája (szintézis, vércsoportok, enzimek és szérumfehérjék polimorfizmusai, mutagenezissel összefüggő kromoszóma analízisek). 1987 óta magyar-amerikai közös program keretében a Tisza-menti 17 népességének történeti demográfiai és populációgenetikai vizsgálatát végezte. Témavezetője volt az „Earthwatch (USA) által támogatott biodemográfiai kutatások a Tiszán 1986” című projektnek.

Posztgraduális tanulmányúton volt Berlinben, Lipcsében, Drezdában, Bostonban. Fontosabb tanulmányútja az NSZK-ban, Csehszlovákiában, Jugoszláviában, Ausztriában, Görögországban, Olaszországban, USA-ban volt.

Közleményeinek száma 2002-ig 102 volt, többségében angol és német nyelvű tanulmány, 2 könyv és 1 egyetemi jegyzet.

1985 és 1990 között titkára, 1993-tól 2000-ig tagja volt az MTA Antropológiai bizottságának. Tagja volt a Magyar Biológiai Társaságnak, a European Anthropological Association-nak, az Earthwatch-nak, a Magyar Genetikusok Egyesületének, 1981-től tagja volt az Anthropologiai Közlemények szerkesztőbizottságának, 1982 és 1987 között szerkesztője az Acta Biologica Debrecina-nek.

Nyugdíjba vonulása után a hajdúsági Józsan élt. Hobbija volt a fákból különböző tárgyak faragása.

Részletesebb életrajza az Anthropologiai Közlemények 2002. évi kötetében található.

Farkas L. Gyula